Werk

Label: Other

Jahr: 1983

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0108|log101

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

info@digizeitschriften.de

Časopis pro pěstování matematiky, roč. 108 (1983), Praha

ZPRÁVY

K ŽIVOTNÉMU JUBILEU AKADEMIKA JAKUBÍKA

MILAN KOLIBIAR, Bratislava

Matematika ako vedecká disciplína sa na Slovensku — v porovnaní s ostatnými europskými národmi — začala rozvíjať neskoro. Za Rakúsko-Uhorska neboli pre takýto rozvoj ani minimálne podmienky. Slovensko bolo priemyselne a ekonomicky zaostalé a — čo dnešná mladá genrácia asi ťažko pochopí — Slováci nemali vlastných

škôl (aj na základných školách sa vyučovalo v maďarskom jazyku). Až po prvej svetovej vojne vznikla na Slovensku univerzita s trvalou exitenciou, na tej sa však vyučovali len humanitné vedy a medicína. K rozvoju matematického bádania v pra-

vom slova zmysle došlo na Slovensku až po druhej svetovej vojne a tento rozvoj bol pomerne intenzívny. Prispeli k tomu aj úzke styky s matematikou v Prahe a v Brne, ktorá mala vysokú úroveň. Na bratislavskej univerzite dlhé roky externe prednášal O. Borůvka a príležitostne dochádzali E. Čech, F. Vyčichlo a ďalší. Domácim profesorom J. Hroncovi a Š. Schwarzovi sa podarilo pomerne v krátkom čase zorganizovať skupinu mladých matematikov, ktorí sa venovali vedeckej práci. Medzi nimi sa najúspešnejšie rozvinula vedecká práca Jána Jakubíka.

Narodil sa 8. októbra 1923 v Dudinciach v rodine roľníka. Po absolvovaní gymnázia v Banskej Štiavnici študoval na univerzite v Bratislave matematiku a fyziku. Od roku 1949 pôsobil ako asistent na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave, odkiaľ bol r. 1952 preložený na novozaloženú Vysokú školu technickú v Košiciach. Na katedre matematiky tejto školy, kde pôsobí dosiaľ, bol menovaný docentom (1956) a profesorom (1963). V roku 1963 získal vedeckú hodnosť doktora fyzikálno-matematických vied, krátko na to bol zvolený za člena korešpondenta Slovenskej akadémie vied (1964) a Československej akadémie vied (1965). V roku 1977 bol zvolený za akademika SAV a ČSAV.

Prvé vedecké práce J. Jakubíka (okrem troch prác z matematickej analýzy) boli venované rozličným otázkam algebry. Ďalšie jeho práce boli silno ovplyvnené štúdiom monografií G. Birkhoffa [a] (profesor Borůvka doporučil štúdium prvého vydania skupine bratislavských matematikov) a L. V. Kantoroviča, B. Z. Vulicha a A. G. Pinskera [d] (na doporučenie E. Čecha a M. Katětova). Problémy položené v Birkhoffových monografiách značne ovplyvnili rozvoj teórie zväzov, ktorá sa v povojnových rokoch začala intenzívne rozvíjať. Do tohto bádania sa zapojili aj viacerí československí matematici, najúspešnejšie J. Jakubík, ktorý medzi československými algebraistami rozriešil aj najviac problémov z Birkhoffových monografií. Štúdium monografie [d] asi prispelo k tomu, že sa neskoršie venoval prevážne štúdiu (čiastočne) usporiadaných grúp a zväzovo usporiadaných grúp (l-grúp). Na monografiu [d] naväzujú alebo s príslušnou problematikou priamo súvisia napríklad jeho práce [29], [30], [35], [57]. V niektorých prácach (napríklad [80]) skúmal, nakoľko sa vety o vektorových zväzoch (K-lineáloch v terminologii [d]) dajú preniesť na l-grupy.

Vedecké dielo J. Jakubíka je rozsahom aj tématicky natoľko rozsiahle (vyše 100 prác vo vedeckých časopisoch), že by bolo obťažné v krátkosti podať uspokojivý prehľad jeho najdôležitejších výsledkov. Obmedzíme sa na stručnú informáciu o niektorých jeho prácach. (Ďalšie informácie možno získať tiež v článkoch [e], [f], [i].)

Od začiatku svojej vedeckej práce venoval J. Jakubík zvláštnu pozornosť rozkladom algebraických štruktúr na priamy súčin alebo na iné podobné druhy súčinov. Už prvá jeho práca [1] je venovaná problému jednoznačnosti rozkladu zväzu na priamy súčin nerozložiteľných faktorov (pokiaľ taký rozklad existuje; tým bola kladne zodpovedaná otázka G. Birkhoffa [1, 2. vydanie, problém 11], či taký rozklad je jednoznačný). Z množstva jeho výsledkov týkajúcich sa súčinov uveďme len niekoľko príkladov. V prácach [28], [30] našiel nutné a postačujúce podmienky, aby

dva priame rozklady usporiadanej grupy mali spoločné zjemnenie. Súčasne ukázal, že v prípade usmernených usporiadaných grúp rozklad príslušnej usporiadanej množiny na priamy súčin dáva už rozklad danej usporiadanej grupy na taký súčin.

Poznamenajme, že Jakubík našiel viac prípadov, kde chovanie sa usporiadanej grupy $(G; +, \leqq)$ závisí len od vlastností usporiadanej množiny $(G; \leqq)$. Ako príklad uveďme otázku rozložiteľnosti l-grupy na úplne polopriamy súčin lineárne usporiadaných grúp [27].

V práci [19] ukazuje, že nekonečne distributívny úplný zväz sa dá rozložiť na priamy súčin takých dvoch zväzov, že prvý z nich sa dá rozložiť na priamy súčin priamo nerozložiteľných faktorov a druhý, ak obsahuje viac ako jeden prvok, je (netriviálne) priamo rozložiteľný a tú istú vlastnosť majú aj všetky jeho priame faktory. Pritom je takýto rozklad jednoznačný (až na izomorfizmus). V práci [68] sú nájdené postačujúce podmienky pre l-grupu, aby bola priamym faktorom každej l-grupy, v ktorej je l-ideálom.

Usporiadaná množina P sa volá diskrétna, ak každý jej ohraničený reťazec je konečný; skoro diskrétna, ak ku každému $a, b \in P$, $a < b$, existuje konečná postupnosť $a = a_0 < a_1 < \ldots < a_n = b$, kde každý interval $[a_{i-1}, a_i]$ je priamo nerozložiteľný. V [58] je dokázané, že každá skoro diskrétna usporiadaná množina je slabým súčinom priamo nerozložiteľných usporiadaných množín. Špeciálne, každý diskrétny zväz je slabým súčinom priamo nerozložiteľných zväzov, z čoho je v [54] vyvodená nutná a postačujúca podmienka, aby pre dva diskrétne modulárne zväzy z izomorfizmu ich grafov vyplýval izomorfizmus tých zväzov (čiastočné riešenie Birkhoffovo problému 8 [a, 2. vyd.]). Dôkazom existencie izomorfných zjemnení ľubovoľných dvoch rozkladov usporiadanej grupy na zmiešaný súčin s usmernenými činiteľmi [50] sa zovšeobecňuje výsledok L. Fuchsa [b, Chap. II, Th. 9] a výsledok A. I. Maľceva [g]. Analogická veta o lexikografických súčinoch usmernených grupoidov sa dokazuje v [38].

Séria prác J. Jakubíka sa týka problémov vnárania a rozširovania usporiadaných grúp. V práci [35] sa dokazuje, že každá usporiadaná komutatívna grupa sa dá vnoriť do usporiadanej komutatívnej grupy s delením. Pomocou tohto výsledku sa dokazuje, že archimedovská l-grupa G sa dá vnoriť do K-priestoru, teda vzhľadom na [d, kap. XIII, Veta 3.11] sa G dá reprezentovať reálnymi funkciami. Vpráci [83] zaviedol a študoval pojmy archimedovské jadro l-grupy a zovšeobecnené dedekindovské zúplnenie $D_1(G)$ l-grupy G, ktoré je zovšeobecnením dedekindovského zúplnenia, definovaného len pre archimedovské l-grupy. Z existencie archimedovského jadra vyplýva, že archimedovské grupy tvoria radikálovú triedu. V [83] a [84] sa ukazuje, že niektoré vlastnosti sa prenášajú z G na $D_1(G)$. Napríklad ak G je priamym súčinom l-grúp G_i, tak $D_1(G)$ je priamym súčinom l-grúp $D_1(G_i)$.

Nazvime dve l-grupy zväzovo izomorfné, ak príslušné zväzy sú izomorfné. Pre niektoré triedy l-grúp (úplné, silno projektovateľné) Jakubík ukázal [35], [87], že ak dve l-grupy takých tried sú zväzovo izomorfné, sú zväzovo izomorfné aj ich ortogonálne zúplnenia.

V literatúre boli študované viaceré topológie na usporiadaných množinách. Najprirodzenejšou z týchto topológií je intervalová topológia, ktorá v prípade usporiadanej množiny R reálnych čísel splýva s obvyklou topológiou na R. Vlastnosti tejto topológie súvisia do značnej miery s vlastnosťami príslušného usporiadania. Uvažujme nasledujúce vlastnosti usporiadanej grupy G : (t) G je topologickou grupou vzhľadom na intervalovú topológiu; (h) intervalová topológia na G je Hausdorffova; (o) usporiadanie na G je lineárne. Ľahko sa vidí, že (o) implikuje (h). V práci [37] sú nájdené postačujúce podmienky pre l-grupu G, aby platila obrátená implikácia; ak l-grupa G je komutatívna, taká implikácia platí vždy. V práci [43] sa ukazuje, že ak usporiadaná grupa G je lexiko-rozšírením svojho l-ideálu S, tak G a S súčasne majú alebo nemajú vlastnosť (h). Uvádzajú sa tiež ďalšie prípady, keď (h) implikuje (o). [32] obsahuje nutnú podmienku, aby l-grupa mala vlastnosť (t).

Rad Jakubíkových prác z posledného obdobia je venovaný radikálovým a torzným triedam l-grúp. Existuje mnoho dôležitých tried l-grúp, ktoré nie sú varietami. J. Martinez [h] zaviedol pojem torznej triedy l-grúp, ktorý je širší, ako pojem variety. (Ch. Holland [c] ukázal, že každá varieta l-grúp je torznou triedou.) Jakubík [75] ukázal, že trieda torzných l-grúp, ktoré nie sú varietami, je široká: každému ordinálnemu číslu α možno priradiť torznú triedu T_α, ktorá nie je varietou, tak, že pre $\beta < \alpha$ je T_β vlastnou podtriedou triedy T_α. V práci [81] zaviedol pojem radikálovej triedy l-grupy, ktorý je širší ako pojem torznej triedy a ukázal viaceré príklady radikálových tried, ktoré nie sú torznými (napríklad archimedovské l-grupy, úplné l-grupy, úplne distributívne l-grupy; pritom každá torzná trieda je radikálovou triedou). Skúma tu vlastnosti súboru radikálových tried, usporiadaného inklúziou, hlavne pokiaľ ide o rozloženie prvointervalov. Podobne skúmal vlastnosti usporiadaného súboru radikálových tried [93], [94], [95], [98], [100].

Okrem vedeckých prác napísal J. Jakubík aj celý rad vedecko-popularizačných článkov, referátov a recenzií. Vo svojom dlhoročnom pedagogickom pôsobení na Vysokej škole technickej a na Prírodovedeckej fakulte univerzity v Košiciach prispel v nemalej miere aj k výchove vedeckého a odborného dorastu. Viacerí dnes už tvoriví matematici mu ďakujú za uvedenie do vedeckej práce. Angažuje sa aj v oblasti organizácie vedeckej práce v rozličných komisiách SAV a ČSAV a pracoval tiež v spoločenských organizáciách. Jeho skromnosť, rozvážne postoje a ľudský vzťah ku všetkým, s ktorými prichádza do styku, robia z neho vzácneho a vítaného spoločníka.

Naše blahoželania jubilantovi sa spájajú s nádejou, že mu bude možné ešte dlho využívať bohaté fondy jeho tvorivej energie.

Citovaná literatúra

[a] *G. Birkhoff:* Lattice Theory. Amer. Math. Soc., Providence, R. I. First edition 1940; Second edition 1948; Third edition 1967.

[b] *L. Fuchs:* Partially ordered algebraic systems. Oxford 1963.

[c] *Ch. Holland:* Varieties of *l*-groups are torsion classes. Czechoslov. Math. J. *29* (*104*) (1979), 11—12.
[d] *Л. В. Канторович, Б. З. Вулих, А. Г. Пинскер:* Функциональный анализ в полуупорядоченных пространствах. Москва 1950.
[e] *M. Kolibiar:* K päťdesiatke profesora Jána Jakubíka. Matem. časopis Slovensk. Akad. Vied *23* (1973), 295—296.
[f] *M. Kolibiar:* Academician Ján Jakubík awarded the Klement Goffwald state prize. Czechoslov. Math. J. *29* (*104*) (1979), 664—665.
[g] *А. И. Мальцев:* Об упорядоченных группах. Известия Акад. Наук СССР, серия матем. *13* (1949), 473—482.
[h] *J. Martinez:* Torsion theory for lattice ordered groups. Czechoslov. Math. J. *25* (*100*) (1975), 284—299.
[i] *F. Šik:* Slovak state prizes awarded. Czechoslov. Math. J. *20* (*5*) (1970), 349—351.

ZOZNAM VEDECKÝCH PRÁC J. JAKUBÍKA

[1] Jednoznačnosť rozkladu zväzu na direktný súčin. Mat.-fyz. sborník SAV *1* (1951), 45—50.
[2] О некоторых свойствах пар структур. Чехослов. матем. журн. *4* (1954), 1—27. (Spoluautor: *M. Kolibiar.*)
[3] О графическом изоморфизме структур. Чехослов. матем. журн. *4* (1954), 131—141.
[4] O rovnomernej kovergencii spojitých funkcií. Mat.-fyz. časopis *4* (1954), 154—161.
[5] O grafovom izomorfizme semimodulárnych zväzov. Mat.-fyz. časopis *4* (1954), 162—177.
[6] Система отношений конгруэнтности в структурах. Чехослов. матем. журн. *4* (1954), 248—273.
[7] О отношениях конгруэнтности на абстрактных алгебрах. Чехослов. матем. журн. *4* (1954), 314—317.
[8] Relácie kongruentnosti a slabá projektívnosť na zväzoch. Časopis pěst. mat. *80* (1955), 206—216.
[9] Poznámka o absolútne konvergentných radoch. Mat.-fyz. časopis *5* (1955), 133—136.
[10] Прямые разложения единицы в модулярных структурах. Чехослов. матем. журн. *5* (1955), 399—411.
[11] Прямые разложения вполне дистрибутивных структур. Чехослов. матем. журн. *5* (1955), 488—491.
[12] O metrických zväzoch. Mat.-fyz. časopis *5* (1955), 140—143.
[13] On the Jordan-Dedekind chain condition. Acta scientiarum mathematicarum *16* (1955), 266—269.
[14] O konvergencii v lineárnych priestoroch. Mat.-fyz. časopis *6* (1956), 57—67.
[15] O existenčných algebrách. Časopis pěst. mat. *81* (1956), 43—54.
[16] Об аксиомах теории мультиструктур. Чехослов. матем. журн. *6* (1956), 426—430.
[17] Grafový izomorfizmus multizväzov. Acta Fac. Nat. Univ. Comen. Mathematica *1* (1956), 255—264.
[18] Poznámka o Jordan-Dedekindovej podmienke v Booleových algebrách. Časopis pěst. mat. *82* (1957), 44—46.
[19] Centrum nekonečne distributívnych zväzov. Mat.-fyz. časopis *7* (1957), 116—120.
[20] Poznámka o endomorfizmoch na zväzoch. Časopis pěst. mat. *83* (1958), 226—229.
[21] O zameniteľných kongruenciách na zväzoch. Mat.-fyz. časopis *8* (1958), 155—162.
[22] O reťazcoch v Booleových algebrách. Mat.-fyz. časopis *8* (1958), 193—202.
[23] Konvexe Ketten in *l*-Gruppen. Časopis pěst. mat. *84* (1959), 53—63.
[24] Об одном классе структурно упорядоченных групп. Časopis pěst. mat. *84* (1959), 150—161.

[25] О главных идеалах в структурно упорядоченных группах. Чехослов. матем. журн. *9* (1959), 528—543.
[26] Konvexné reťazce v čiastočne usporiadaných grupách. Mat.-fyz. časopis *9* (1959), 236—242.
[27] Об одном свойстве структурно упорядоченных групп. Časopis pěst. mat. *86* (1961), 318—330.
[28] Прямые разложения частично упорядоченных групп. Чехослов. матем. журн. *10* (1960), 231—243.
[29] К теории частично упорядоченных групп. Časopis pěst. mat. *86* (1961), 318—330.
[30] Прямые разложения частично упорядоченных групп, II. Чехослов. матем. журн. *11* (1961), 490—515.
[31] Über eine Klasse von *l*-Gruppen. Acta Fac. Nat. Univ. Comen. Math. *6* (1961), 267—273.
[32] The interval topology of an *l*-group. Mat.-fyz. časopis *12* (1962), 209—211.
[33] Über Teilbünde der *l*-Gruppen. Acta scientiarum mathematicarum *23* (1962), 249—254.
[34] Über ein Problem von Paul Jaffard. Archiv der Mathematik *14* (1963), 16—21.
[35] Представления и расширения *l*-групп. Чехослов. матем. журн. *13* (1963), 267—283.
[36] Die Jordan-Dedekindsche Bedingung im direkten Produkt von geordneten Mengen. Acta scientiarum mathematicarum *24* (1963), 20—23.
[37] Interval topology of an *l*-group. Colloquium mathematicum *11* (1963), 65—72.
[38] Лексикографические произведения частично упорядоченных группоидов. Чехослов. матем. журн. *14* (1964), 281—305.
[39] Über halbgeordnete Gruppen mit verallgemeinerter Jordanscher Zerlegung. Revue Roumaine des Mathem. Pures Appl. *9* (1964), 187—190.
[40] Über Euklidische Verbände. Mathematische Annalen *155* (1964), 334—342. (Spoluautor: *M. Kolibiar*.)
[41] Über Verbandsgruppen mit zwei Erzeugenden. Czechoslov. Math. J. *14* (1964), 444—454.
[42] Kompakt erzeugte Verbandsgruppen. Mathematische Nachrichten *30* (1965), 193—201.
[43] Intervalltopologie auf einer halbgeordneten Gruppe. Mat.-fyz. časopis *15* (1965), 257—272.
[44] Die Dedekindschen Schnitte im direkten Produkt von halbgeordneten Gruppen. Mat.-fyz. časopis *16* (1966), 329—336.
[45] Higher degrees of distributivity in lattices and lattice ordered groups. Czechoslov. Math. J. *18* (1968), 356—376.
[46] Lattice ordered algebras generated by systems of ideals. Colloquium mathematicum *20* (1969), 31—44.
[47] Disjoint subsets of a partially ordered group. Archiv der Mathematik *20* (1969), 572—577.
[48] On some problems concerning disjointness in partially ordered groups. Acta Fac. Nat. Univ. Comen. Math. *22* (1969), 47—56.
[49] Partially ordered groups with two disjoint elements. Colloquium mathematicum *21* (1970), 39—44.
[50] The mixed product decompositions of partially ordered groups. Czechoslovak Math. J. *20* (1970), 184—206.
[51] *L*-subgroups of a lattice ordered group. Journ. London Math. Soc. *2* (1970), 366—368.
[52] *M*-polars in lattices. Časopis pěst. mat. *95* (1970), 252—255.
[53] On subgroups of a pseudo lattice ordered group. Pacific J. Math. *34* (1970), 109—115.
[54] Weak product decompositions of discrete lattices. Czechoslovak Math. J. *21* (1971), 399—412.
[55] Cardinal properties of lattice ordered groups. Fundamenta Mathematicae *74* (1972), 85—98.
[56] Distributivity in lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *22* (1972), 108—125.
[57] Cantor-Bernstein theorem for lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *22* (1972), 159—175.

[58] Weak product decompositions of partially ordered sets. Colloquium mathematicum *25* (1972), 13—26.
[59] Lattice ordered groups with a basis. Mathematische Nachrichten *53* (1972), 217—236. (Spoluautor: *O. Dreveňák.*)
[60] Homogeneous lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *22* (1972), 325—337.
[61] Conditionally α-complete sublattices of a distributive lattice. Algebra universalis *2* (1972), 255—261.
[62] Lattice ordered groups of finite breadth. Colloquium mathematicum *27* (1973), 13—20.
[63] Center of a complete lattice. Czechoslovak Math. J. *23* (1973), 125—138.
[64] On σ-complete lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *23* (1973), 164—174.
[65] Lattice ordered groups with complete epimorphic images. Colloquium mathematicum *21* (1974), 21—28.
[66] Quasiorder on systems of directed sets. Mat. časopis *24* (1974), 173—177.
[67] Normal prime filters of a lattice ordered group. Czechoslovak Math. J. *24* (1974), 91—96.
[68] Splitting property of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *24* (1974), 257—269.
[69] Conditionally orthogonally complete l-groups. Mathematische Nachrichten *65* (1975), 153—162.
[70] Unoriented graphs of modular lattices. Czechoslovak Math. J. *25* (1975), 240—246.
[71] Modular lattices of locally finite length. Acta scientiarum mathematicarum *37* (1975), 79—82.
[72] Center of a bounded lattice. Mat. časopis *25* (1975), 339—343.
[73] Sublattices with saturated chains. Czechoslovak Math. J. *25* (1975), 442—444.
[74] Cardinal sums of linearly ordered groups. Czechoslovak Math. J. *25* (1975), 568—575.
[75] Products of torsion classes of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *25* (1975), 576—585.
[76] Lattice ordered groups with cyclic linearly ordered subgroups. Časopis pěst. mat. *101* (1976), 88—90.
[77] Principal projection bands of a Riesz space. Colloquium mathematicum *36* (1976), 195—203.
[78] Pairs of lattices with common congruence relations. Topics in lattice theory, Coll. Math. Soc. J. Bolyai *14* (1976), 171—183.
[79] W-isomorphisms of distributive lattices. Czechoslovak Math. J. *26* (1976), 330—338.
[80] Strongly projectable lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *26* (1976), 642—652.
[81] Radical classes and radical mappings of lattice ordered groups. Symposia mathematica 21, Academic Press, New York—London, 1977, 451—477.
[82] Lattices with a third distributive operation. Math. Slovaca *27* (1977), 287—292. (Spoluautor: *M. Kolibiar.*)
[83] Archimedean kernel of a lattice ordered group. Czechoslovak Math. J. *28* (1978), 140—154.
[84] Generalized Dedekind completion of a lattice ordered group. Czechoslovak Math. J. *28* (1978), 294—311.
[85] Maximal Dedekind completion of a lattice ordered group. Czecholovak Math. J. *28* (1978), 611—631.
[86] Orthogonal hull of a strongly projectable lattice ordered group. Czechoslovak Math. J. *28* (1978), 484—504.
[87] On algebraic operations of a lattice ordered group. Colloquium mathematicum *61* (1979), 35—44.
[88] Generalized lattice identities in lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *30* (1980), 127—134.
[89] Isometries of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *30* (1980), 142—152.
[90] Weak isomorphisms of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *30* (1980), 438—444.

[91] Products of radical classes of lattice ordered groups. Acta Math. Univ. Comenianae *39* (1980), 31—42.
[92] On isometries of non-abelian lattice ordered groups. Math. Slovaca *31* (1981), 171—175.
[93] On value selectors and torsion classes of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *31* (1981), 306—313.
[94] Prime selectors and torsion classes of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *31* (1981), 325—337.
[95] On the lattice of torsion classes of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *31* (1981), 510—513.
[96] On linearly ordered subgroups of a lattice ordered group. Časopis pěst. mat. *107* (1982), 175—179.
[97] Projectable kernel of a lattice ordered group. Universal algebra and applications, Banach Center Publ. Vol. *9* (1982), 105—112.
[98] Torsion radicals of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *32* (1982), 347—363.
[99] On the lattice of radical classes of linearly ordered groups. Studia scientiarum mathem. Hungarica (v tlači).
[100] Distributivity of intervals of torsion radicals. Czechoslovak Math. J. *32* (1982), 548—555.
[101] On lexico extensions of lattice ordered groups. Math. Slovaca *33* (1983), 81—84.
[102] On the lattice of semisimple classes of linearly ordered groups. Časopis pěst. mat. *108* (1983), 183—190.
[103] On *K*-radical classes of lattice ordered groups. Czechoslovak Math. J. *33* (1983), 149—163.
[104] Isometries of multilattice groups. Czechoslovak Math. J. *33* (1983), č. 4 (spoluautor: *M. Kolibiar*).

DOC. V. ALDA ŠEDESÁTILETÝ

KAREL HORÁK, VLADIMÍR MÜLLER, PAVLA VRBOVÁ, Praha

Doc. RNDr. Václav Alda CSc. se narodil 27. 9. 1923 v Praze. Maturoval v roce 1941 na reálce Jana Nerudy v Praze III. Po nucené přestávce během války studoval v letech 1945—1948 na přírodovědecké fakultě University Karlovy. Studium zakončil státní zkouškou pro učitelství na školách středních. V roce 1949 získal titul RNDr. V letech 1950—1952 byl aspirantem v Ústředním ústavu matematickém. Po ukončení aspirantury působil jako pedagog postupně na několika vysokých školách. Nejprve na VTA v Brně, potom na fakultě inženýrského stavitelství v Praze a posléze v Liberci na Vysoké škole strojní. Od roku 1962 je vědeckým pracovníkem Matematického ústavu ČSAV.

Vědecká práce doc. Aldy je rozsáhlá. Doc. Alda patří mezi ty vzácné osobnosti, které dokáží skloubit rozsáhlé vědomosti jak matematické tak i fyzikální. Jeho počátečním zájmem byla statistika a počet pravděpodobnosti. Z té doby pochází několik jeho vědeckých prací zvláště o Poissonově rozdělení. Později se zabýval hlavně diferenciální geometrií a diferenciálními rovnicemi. Připomeňme z této oblasti alespoň sérii článků o vlastních číslech diferenciálních rovnic, ve kterých uplatňuje na tyto otázky teorii kompaktních operátorů. Od roku 1970 se těžiště zájmu doc. Aldy přesunulo na fyziku. Zabýval se popisem fyzikálních systémů, otázkou skrytých parametrů, cenná je jeho práce týkající se rozpadu nestabilních částic. V poslední

době se doc. Alda věnuje otázkám svázaným s axiomatikou kvantové mechaniky, zvláště pak Segalovými postuláty.

Doc. Alda má velké zásluhy o knihovnu Matematického ústavu. Jeho dlouholetá starost o knihovní fond je neocenitelná.

Doc. Alda má velmi rozmanité zájmy. Neustále projevuje živý zájem o vše kolem sebe. Jeho spolupracovníci na něm obdivují jeho optimistický přístup k životu, typický smysl pro humor a nadhled, který prokazuje v nejrůznějších situacích.

Do dalších let přejeme doc. Aldovi mnoho zdraví, dobrou životní pohodu a mnoho úspěchů v jeho vědecké práci.

SEZNAM PUBLIKACÍ

[1] Poznámka ke dvěma cvičením, Časopis pěst. mat. a fyz. *73* (1948), D1—D3.

[2] Sur les proprietés affines des correspondances analytiques, Časopis pěst. mat. a fyz. *75* (1950), 51—67.

[3] Замечание к распределению Пуассона, Czechoslovak Math. J. *2* (1952), 243—246.

[4] О полноте полиномов для распределения Пуассона, Czechoslovak Math. J. *3* (1953), 83—85.

[5] On conditional expectations, Czechoslovak Math. J. *5* (1955), 503—505.

[6] О поверхностях без касательных плоскостей, Czechoslovak Math. J. *3* (1953), 154—157. On the surfaces without tangent planes, Am. Math. Soc. Transl. (*2*) *14* (1960), 55—57.
[7] Изометрические преобразование семейства гиперповерхностей, Czechoslovak Math. J. *6* (1956), 195—211.
[8] Les résaux de coniques, Czechoslovak Math. J. *7* (1957), 48—56.
[9] Gaussova věta, Sborník VŠS — Liberec 1959.
[10] Poznámka k jednomu článku, Politická ekonomie 1961.
[11] Bemerkung zur Arbeit „Mathematische Theorie der Torsions — und Biegungsschwingungen anisotroper Stäbe" von A. Apfelbeck, Czechoslovak Math. J. *12* (1962), 622—626.
[12] O vlastních hodnotách dif. rovnic $Mf \mp \lambda Nf$, Časopis pěst. mat. *87* (1962), 388—403.
[13] Über die Eigenwerte von der Differentzialgleichung $Mf = \lambda Nf$. Atti dei VII Congresso de l'unione Matematica Italiana, Genova 1963.
[14] Šíření vln neomezeným piezoelektrickým prostředím, Čas. pro fyziku *13* (1963), 346—366, (společně s *K. Hruškou* a *J. Tichým*).
[15] О собственных значениях дифференциальных уравнений $Mf = \lambda Nf$, II. Časopis pěst. mat. *90* (1965), 134—142.
[16] О собственных значения дифференциальных уравнений $Mf = \lambda Nf$, III. Časopis pěst. mat. *90* (1965), 143—146.
[17] On a functional equation, Aplikace matematiky *16* (1971), 448—451.
[18] On hidden variables, Aplikace matematiky *17* (1972), 53—55.
[19] On generalized localisability, Aplikace matematiky *18* (1973), 30—32.
[20] (s *V. Kundrátem* a *M. Lokajíčkem*) Superposiční princip a rozpad nestabilních částic, Sborník 3. prac. konf. čs. fyziků, Olomouc 1974, 90—91.
[21] (s *V. Kundrátem* a *M. Lokajíčkem*) Exponential decay law and irreversibility of decay and collision processes, Aplikace matematiky *19* (1974), 307—315.
[22] CP — Violation and Unitary Problem in the K° — decay, Acta Ph s. Slov. *24* (1974), 197—200, (s *M. Lokajíčkem*).
[23] (s *V. Kundrátem* a *M. Lokajíčkem*) Some problems related to quantum — mechanical description of decay and collision processes, Proc. of the III. Int. Symp. on High Energy and Elementar Particles Physics, Sinaia, October 1973, vyd. SÚJV Dubna 1974, 355—359.
[24] (s *M. Lokajíčkem*) K teorii rozpadu nestabilních částic, Sborník 4. prac. konf. čs. fyziků, Liberec 1975, 1976, 267—268.
[25] (s *M. Lokajíčkem*) A contribution to decay theory of unstable particle, Preprint FÚ ČSAV, October 1974.
[26] On 0—1 measure for projectors, Aplikace matematiky *25* (1980), 372—374.
[27] On 0—1 measure for projectors, II. Aplikace matematiky *26* (1981), 57—58.
[28] Remark on two papers concerning axiomatics of quantum mechanics, Aplikace matematiky *25* (1980), 453—456.
[29] On Segal's postulates for general quantum mechanics, Czechoslovak Math. J. *31* (1981), 322—324.
[30] A Remark on C^* — algebra (společně s *P. Vrbovou*), Czechoslovak Math. J.

PROFESOR RNDR. VÁCLAV MEDEK ŠEDESÁTILETÝ

JOZEF ZÁMOŽÍK, Bratislava, ZBYNĚK NÁDENÍK, Praha

Jubilejní šedesáté výročí narození oslavil 23. října 1983 v dobrém zdraví a uprostřed práce prof. RNDr. Václav Medek. Působí na Slovenské vysoké škole technické v Bra-

tislavě nepřetržitě už čtyřicet let. Nejdříve jako demonstrátor, pak od roku 1946 – po ukončení studia matematiky a deskriptivní geometrie na přírodovědecké fakultě Komenského university v Bratislavě – jako asistent, od roku 1956 byl docentem a od roku 1965 je profesorem na katedře matematiky a deskriptivní geometrie stavební fakulty SVŠT. Narodil se v Žilině, kde i maturoval na reálném gymnáziu. Doktorátu přírodních věd dosáhl v roce 1948.

Není jednoduché v krátkosti připomenout při této slavnostní příležitosti ty podstatné momenty z nevšedně činorodé Medkovy práce, které si zaslouží zaznamenání – vysokoškolský pedagog, dlouholetý vedoucí katedry matematiky, vědecký pracovník, funkcionář ve společenských organizacích, čelný funkcionář a organizátor

v Jednotě československých matematiků a fyziků (asi dvacet let působí v různých funkcích v Jednotě, z toho osm let byl předsedou JSMF a místopředsedou JČSMF; podrobněji je jeho práce v Jednotě vylíčena v Pokrocích 28 (1983), čís. 6).

Široké matematické veřejnosti je profesor Václav Medek dobře znám. Víme o ieho zásluhách o popularizaci matematiky v tisku, rozhlasu a televizi. Oceňujeme jubilantovu aktivitu projevovanou přednáškami a referáty na mnoha domácích i zahraničních konferencích, sympoziích a seminářích. Má závažný podíl na kodifikaci slovenské matematické terminologie, je autorem řady základních středoškolských učebnic matematiky a deskriptivní geometrie i celostátních vysokoškolských učebnic a skript z geometrie, neustálou pozornost věnuje moderním vyučovacím metodám na středních školách i vyučování matematice a deskriptivní geometrii na vysokých

školách technického zaměření (je koordinátorem resortní výzkumné úlohy s touto tématikou), nemalou zásluhu má ve výchově aspirantů z geometrie.

Profesor Václav Medek pracoval a pracuje v různých komisích a radách. Připomeňme alespoň členství v komisi pro matematiku v JČSMF, v komisi pro obhajoby kandidátských disertačních prací z geometrie a topologie v Bratislavě a v Košicích, v Národním subkomitétu pro vyučování matematice při ČSAV, v komisi pro organizaci vědeckých společností při SAV, v redakční radě Matematických obzorů, je předsedou ediční komise teoretické literatury bratislavského nakladatelství Alfa, má patronát nad mnoha vědeckými společnostmi SAV, atd. Přednášel o moderních partiích geometrie na přírodovědecké fakultě Komenského university, dlouhé roky vede seminář z geometrie a asi deset let seminář z počítačové grafiky.

Profesor Václav Medek má významné zásluhy o rozvoj matematické vědy na Slovensku od doby osvobození. Jeho zájem o geometrii krystalizoval na klasické projektivní geometrii. Má výrazné výsledky v projektivní geometrii konečných rovin, v poslední době věnuje mnoho úsilí problematice počítačové geometrie a grafiky. Zvláště jeho nejnovější práce jsou hodnoceny nejen v teorii, ale i pro bezprostřední aplikace ve výpočtové technice (řešení problémů v katalogizaci objektů pro Státní projektový a typizační ústav v Bratislavě, geometrická problematika v oblasti integrovaných obvodů pro Teslu, n. p. v Piešťanech a Ústav technické kybernetiky SAV, automatické rýsování interieru pro Vývojový a výzkumný ústav dřevařského a nábytkářského průmyslu).

První publikace [1]–[3] z let 1950–51 svědčí o pozoruhodné schopnosti nalézt i v tzv. „uzavřené tématice" nové náměty a pohledy. Volně na tyto i další práce navazuje V. T. Šejn. Článek [1] obsahuje geometrickou konstrukci rovinné kubiky, na níž leží singulární body kuželoseček, tvořících síť. Příspěvek [3] třídí vlastnosti nelineárních systémů kuželoseček pomocí jejich zobrazení do bodů lineárního prostoru S_5.

Zvláštní význam má práce [4] z roku 1954 o jednom ze základních pojmů deskriptivní geometrie – totiž o obrysu konvexních ploch. Na základě promítacího kužele a jeho hranice vyslovuje definici skutečného a zdánlivého obrysu konvexní plochy ve středovém promítání, napravuje tak prohřešky v literatuře o deskriptivní geometrii a pokračuje ve studiu obrysu součtové plochy. Před téměř třiceti lety nebyla ovšem tato problematika chápána z „počítačových důvodů"; tento pohled se objevil až později. Václav Medek na něj po letech navázal pracemi [16] a [18], v nichž pro rovinné konvexní mnohoúhelníky odvodil věty, které mu umožnily popsat metodu pro konstrukci obrysu konvexních ploch, která je vhodná pro automatické zpracování. Práce [20] má ještě širší záběr – jednak udává konstrukci, jež z průmětů dvou útvarů vede k průmětu jejich sjednocení a průniku; jednak pro viditelnou část průniku obsahuje vzorec, který má významné aplikace v technické praxi, neboť umožňuje vytvořit algoritmus pro sestrojení viditelných částí i složitých útvarů.

Do počítačové grafiky patří též nedávná práce [21], která už nalezla i zahraniční ohlas. Je věnována studiu hranice konečné bodové množiny M v rovině, a to pro-

střednictvím váhy bodu v množině M, hustoty množiny M a jisté analogie souvislosti. Práce obsahuje i algoritmus pro různé aproximace hranice; jednou z nich je konvexní obal množiny M. Výsledky se uplatní i v řešení úloh při rozpoznávání obrazů.

K cyklu, kterým Václav Medek nově navázal na deskriptivní geometrii, patří i [7], [14], [19]. V [14] zobecnil její metody obsáhlým studiem paralelní projekce a ortogonality. Na tuto tématiku navazují práce jiných autorů.

Rozhled v geometrické problematice přivedl Václava Medka k řešení otázek, jež vznikaly z Lenzových, Artinových a Pickertových prací. Dokládá to série Medkových příspěvků [5], [6], [8]–[10] z let 1956–61. V ní studoval zobrazení přímkových projektivit na body trojrozměrného projektivního prostoru; zobrazení rovinných kolineací na projektivní prostor dimense 8; Rozenfel'dovu interpretaci komplexního projektivního prostoru dimense n pomocí přímek reálného projektivního prostoru dimense $2n - 1$, a to pro $n = 2$ (pro $n = 1$ se touto interpretací zabýval už A. P. Norden 1949); svazky přímkových projektivností a jejich rozklady na systémy involucí.

Od klasické projektivní geometrie přešel Václav Medek v [12], [15] a [17] ke studiu desarguesovské roviny a konečných oválů; poslední z citovaných prací ústí ve zjištění, že pokud kvazipolára každého bodu neležícího na oválu je přímka, tak rovina je Pappova a ovál je kuželosečka.

Učebnice [32] konstruktivní geometrie představuje velmi prospěšný předěl v naší literatuře o deskriptivní geometrii (viz recensi druhého autora tohoto článku v Čas. pěst. mat. *105* (1980), 82–83). Zvláště zařazení programů pro počítače vtiskuje knize v našich poměrech originální, velmi potřebný rys. Učebnice vzbudila zaslouženou pozornost na Technické univerzitě v Drážďanech a vbrzku vyjde německý překlad.

Zcela ojedinělým dílem je dvojsvazkový anglicko-německo-francouzsko-rusko-slovenský matematický slovník, který vydala vloni společně nakladatelství Alfa v Bratislavě a Technik v Berlíně. Václav Medek byl vedoucím početného kolektivu slovenských autorů.

Spolupracovníci a přátelé profesora Václava Medka jej znají nejen jako člověka houževnatého v práci a přesného v plnění povinností, ale i jako člověka vždy úsměvného, který ochotně pomůže a poradí. To jsou základní hodnoty, jimiž oplývá a jež rozdává.

Přejeme našemu jubilantovi dlouhé roky zdraví, osobní spokojenosti a dalších pracovních úspěchů.

SEZNAM PUBLIKACÍ PROF. RNDR. V. MEDKA

A. Původní vědecké práce

[1] Syntetické vytvorenie Hesseho kubiky siete kužeľosečiek. Čas. pěst. mat. a fys. *75* (1950), 358–361.

[2] Zobrazenie oskulačných a hyperoskulačných kužeľosečiek pravej kužeľosečky. Techn. sborn. (1950), 94–95.

[3] Zobrazenie niektorých nelineárnych systémov kužeľosečiek. Mat.-fyz. sborník SAVU (1951), 59—67.
[4] O obryse vypuklých plôch. Mat.-fyz. čas. *4* (1954), 38—42.
[5] Lineárne systémy projektívnych príbuzností na priamke. Mat.-fyz. čas. *6* (1956), 98—108.
[6] Niektoré lineárne systémy singulárnych kolineácií. Mat. fyz. čas. *7* (1957), 83—93.
[7] Cyklografické zobrazenie v rovine. Mat.-fyz. čas. *8* (1958), 73—80.
[8] O istom zobrazení komplexnej projektívnej roviny. Mat.-fyz. čas. *9* (1959), 211—221.
[9] Об разложении пучков проективных преобразований на прямой. Mat.-fyz. čas. *11* (1961), 99—112.
[10] Об разложении сетей проективных преобразований. Mat.-fyz. čas. *11* (1961), 229—237.
[11] O zväzkoch a sieťach projektívnych príbuzností na priamke. Sborn. elektrotechn. fak. SVŠT 1964, 265—268.
[12] O jednej interpretácii afinnej geometrie nad telesom tried zvyškov mod p. Mat.-fyz. čas. *16* (1966), 41—44.
[13] (spolu s *J. Horniačkem*) Priradenie medzi súčinmi projektívnych príbuzností na priamke v rôznom poradí. Sborn. stav. fak. SVŠT 1966, 7—17.
[14] Darstellende Geometrie eines Raumes mit Orthogonalgeometrie.
[15] Eine Bemerkung über endliche Ovale ungerader Ordnung. Mat. čas. *22* (1972), 319—322.
[16] Über den Umriss der konvexen Flächen. Apl. mat. *23* (1978), 378—380.
[17] Über eine Eigenschaft von Ovalen. Čas. pěst. mat. *103* (1978) 297—302.
[18] (spolu s *J. Zámožíkem*) Über den Umriss der konvexen Flächen. Vorträge z. Geom. *28* (1978), 73—76.
[19] O prieniku polrovín a polpriestorov. Mat. obz. *14* (1978), 61—68.
[20] Einige Bemerkungen zur darstellenden Geometrie eines Raumes über einem angeordneten Körper. Acta math. Univ. Com. *39* (1980), 25—29.
[21] On the Boundary of a Finite Set of Points in the Plane. Comp. Gr. Im Proc. *15* (1981), 93—99.
[22] Boundary of the union of rectangles in the plane. Apl. mat. *28* (1983), 161—172.

B. Další publikace, učebnice a skripta

[1] K návrhu pokusných osnov deskriptívnej geometrie. Mat. ve škole *10* (1957).
[2] K terminológii v deskriptívnej geometrii. Mat. ve škole *12* (1961/62).
[3] Príspevok k vyučovaniu elementárnej geometrie na stredných školách. Pokroky MFA *13* (1968).
[4] Projektívne priestory. Zborn. JSMF 1970.
[5] K pojmu uhla. Mat. a fyz. ve škole *1* (1970).
[6] Ovály v projektívnych rovinách. Pokroky MFA (1975).
[7] Vektory očami geometra. Mat. obz. *9* (1976).
[8] O terminológii v školskej matematike. Mat. a fyz. ve škole *7* (1977).
[9] O niektorých poznatkoch vyplývajúcich z riešenia úlohy RŠ-16. Zborn. XIV. konf. o mat. na VŠTEP 1978.
[10] O činnosti JSMF. Inf. sprav. KOVS *4* (1980), 10—13.
[11] Dva príklady na použitie analytickej geometrie v planimetrii. Rozhledy MF 59 (1980/81), 294—297.
[12] Osveta aj v matematike. Nové slovo 46 (1981), 14.
[13] O riešení úlohy RŠ V-14. Zborn. 17. konf. o mat. Ostrava 1981, 91—92.
[14] Vedecko-výskumná práca na katedrách matematiky na VŠTEP. Zborn. 17. konf. o mat. Ostrava 1981, 142—146.

[15] (spolu s *G. Čeňkem* a *J. Kováčem*) Deskriptívna geometria II. Skripta. Št. nakl. Bratislava 1952.
[16] (spolu s *K. Jakubíkem* a *L. Mišíkem*) Matematika II. Skripta. St. ped. nakl. Praha 1952.
[17] (spolu s *G. Čeňkem*) Kurz deskriptívnej geometrie I. Št. nakl. techn. lit. Bratislava 1952.
[18] (spolu s *G. Čeňkem*) Kurz deskriptívnej geometrie II. Št. nakl. techn. lit. Bratislava 1954.
[19] (spolu s *G. Čeňkem*) Deskriptívna geometria I. SVTL Bratislava I. vyd. 1957, II. vyd. 1959.
[20] (spolu s *L. Mišíkem* a *T. Šalátem*) Prehľad stredoškolskej matematiky. SVTL Bratislava I. vyd. 1957, II. vyd. 1958, III. vyd. 1963.
[21] Deskriptívna geometria. SVTL Bratislava 1962.
[22] (spolu s *R. Piskou*) Deskriptivní geometrie I. SNTL Praha I. vyd. 1966, II. vyd. 1972.
[23] (s kolektivem autorů) Televizní kurz matematiky. Příručka. ČVUT Praha 1966.
[24] (spolu s *R. Piskou*) Deskriptivní geometrie II. SNTL Praha I. vyd. 1966, II. vyd. 1975.
[25] (spolu s *J. Zámožíkem*) Deskriptívna geometria v modeloch. SVPL Bratislava 1969.
[26] (spolu s *A. Sivošovou*) Metodické poznámky k vyučovaniu deskriptívnej geometrie v 3. a 4. roč. gymn. SPN Bratislava 1971.
[27] (spolu s *A. Sivošovou*) Zbierka úloh z deskr. geom. pre 3. roč. gymn. SPN Bratislava 1974.
[28] Úvod do projektívnej geometrie. SPN Bratislava 1975.
[29] (*s kolektivem autorů*) Matematická terminológia. SPN Bratislava I. vyd. 1975, II. vyd. 1977.
[30] (spolu s *A. Sivošovou*) Zbierka úloh z deskr. geom. pre 4. roč. gymn. SPN Bratislava 1976.
[31] (spolu s *L. Mišíkem* a *T. Šalátem*) Repetitórium stredoškolskej matematiky. Alfa Bratislava I. vyd. 1976, II. vyd. 1978.
[32] (spolu s *J. Zámožíkem*) Konštruktívna geometria pre technikov. Alfa Bratislava 1978.
[33] (spolu s *A. Sivošovou*) Matematika pre gymnáziá. SPN Bratislava 1979 slov., SPN Praha 1979 česky, SPN Bratislava 1980 mad'.
[34] (*s kolektivem autorů*) Matematika pre gymnáziá. SPN Bratislava 1980 slov., SPN Praha 1980 I. a II. vyd.
[35] (spolu s *A. Sivošovou*) Metodická príručka k učebnici Matematika 5 pre gymnáziá. SPN Bratislava 1981.

NÁRODNÍ CENA ČSR DOC. RNDr. OTTO VEJVODOVI, DrSc.

Předesednictvo ČNR udělilo v tomto roce na návrh vlády ČSR deset Národních cen ČSR za vynikající výsledky tvůrčí činnosti ve vědě, technice, kultuře a umění. Jednu z nich obdržel za významný přínos k teorii rovnic matematické fyziky doc. RNDr. Otto Vejvoda DrSc., vedoucí vědecký pracovník Matematického ústavu ČSAV.

S bohatou a angažovanou činností dr. O. Vejvody jsme se podrobněji seznámili na stránkách tohoto časopisu při příležitosti jeho životního jubilea (Čas. pěst. mat. *107* (1982), str. 326—332). Připomeňme si proto jen krátce několik údajů o jeho vědecké práci, která byla nyní po zásluze tak vysoko oceněna.

Diferenciálními rovnicemi a jejich aplikacemi se dr. O. Vejvoda zabývá již více než dvacet let. Obzvláště významných výsledků dosáhl v oboru periodických řešení parciálních diferenciálních rovnic. Jeho práce měly značný mezinárodní ohlas a podstatně přispěly k rozvoji výzkumu v této oblasti. Tak např. již v jedné z prvních prací z této oblasti (Czech. Mat. J. *89* (1964), str. 341—382) úspěšně rozřešil obtížný problém, týkající se existence periodických řešení slabě nelineární vlnové rovnice. V dalších letech se systematicky zabýval oscilatorickým chováním řešení prakticky všech základních rovnic matematické fyziky. Má hlavní zásluhu na napsání rozsáhlé vědecké monografie (O. Vejvoda et al.: Partial diferential equations: time — periodic solutions. Sijthoff Noordhoff 1981), ve které je téměř úplný přehled dosavadního stavu této matematické disciplíny. Dr. O. Vejvoda klade důraz na to, aby především byly řešeny problémy, které jsou motivovány

technickou praxí — v poslední době se např. zabýval některými problémy magnetohydrodynamiky a otázkami pohybu rozhraní pro dvoufázové soustavy. Neméně významné je i to, že v oboru evolučních diferenciálních rovnic vychoval řadu mladých vědeckých pracovníků, kteří se úspěšně zapojili do práce v základním i aplikovaném výzkumu.

Při této významné příležitosti doc. RNDr. Otto Vejvodovi, DrSc. upřímně blahopřejeme a přejeme mu mnoho dalších úspěchů v jeho práci.

Redakce